

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 31 grudnia 2012 r.

Poz. 4767*

UCHWAŁA NR 41/153/2012 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ŁODZI

z dnia 19 grudnia 2012 r.

w składzie:

1. Ryszard Paweł Krawczyk	6. Paweł Jaśkiewicz
2. Beata Kaczmarek	7. Bogdan Łągwa
3. Ewa Śpionek	8. Bogusław Wenus
4. Iwona Kopczyńska	9. Małgorzata Michałek
5. Wojciech Nowereńczuk	10. Roman Drozdowski

Po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 roku Uchwały Nr XXIII/123/2012 Rady Gminy Mniszków z dnia 23 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 30 listopada 2012 roku, działając na podstawie art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) Kolegium uchwala, co następuje:

z powodu sprzeczności z prawem, tj. art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. „d” ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613) stwierdza się nieważność Uchwały Nr XXIII/123/2012 Rady Gminy Mniszków z dnia 23 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

W dniu 30 listopada 2012 roku doręczono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi Uchwałę Nr XXIII/123/2012 Rady Gminy Mniszków z dnia 23 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2012 roku ustaliło, że Rada Gminy Mniszków określając wysokość stawek podatku od nieruchomości nie określiła tych stawek dla budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń. Obowiązek ustalenia stawki dla tej grupy nieruchomości wynika z postanowień art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. „d” ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613). Zaznaczyć przy tym należy, że w § 1 pkt 2 lit. „d” badanej uchwały określono wysokość stawki podatku od nieruchomości od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności w zakresie świadczenia usług medycznych w wysokości 3,10 zł od m² powierzchni użytkowej. Tak określona grupa nieruchomości nie jest tożsama z grupą nieruchomości określoną w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, gdzie jednoznacznie określono, że ta grupa nieruchomości jest związana i zajęta z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej. Brak wskazania, że ta grupa nieruchomości odnosi się do budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń ma istotne znaczenie. W art. 1a ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazano oznaczenie użytych w ustawie określeń. I tak określenie dotyczące związania z prowadzeniem okre-

ślonej działalności oznacza określone nieruchomości będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Obowiązek określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości wynika z postanowień art. 5 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nie określenie stawki podatkowej dla określonej w ustawie grupy nieruchomości wskazuje, w tym zakresie uprawniony podmiot naruszył prawo.

Uwzględniając powyższe naruszenia prawa postanowiono orzec jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu w terminie 30 dni od daty doręczenia skarżącemu uchwały za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi.

Przewodniczący Kolegium
Prezes RIO w Łodzi:
Ryszard Krawczyk